

Dankbaar aandenken aan

DE HEER

Hector DE PRIJCK

weduwnaar van **Mevrouw Irma ROUSSEAU**

Geboren te Michelbeke op 19 juni 1905
en overleden in het rusthuis Sint-Ursmarus
te Zegelsem op 11 februari 2000,
gesterkt door het Sacrament
van de ziekenzalving.

Lid van KBG.

Vader, P  p  , je was altijd een stil man die het geluk vond in de kleinste dingen van het leven. Je leefde rustig en eenvoudig op je kleinschalig landbouwbedrijf, sterk verbonden met de natuur, tussen de tarwe en de aardappelen, de prei en de kolen, omringd door je dieren en vooral met veel liefde voor je paard en je duiven.

Die rust werd lang geleden ernstig verstoord door een zware ziekte die jezelf maandenlang heeft gekweld. Je verloor ook je echtgenote, ons moeder, ons grootmoeder - veel te vroeg - en werd aldus verplicht alleen in te staan voor je twee opgroeiende dochters. Je bent daarin wonderwel geslaagd, mede dank zij de moederlijke hulp van tante Elza.

Je niet zo sterke gezondheid heeft echter niet belet dat, na je verdiende pensioenstelling, je nog vele jaren verder hebt kunnen genieten van de natuur, in je eigen grote groententuin, met de kippen en konijnen, zorgde je voor de bevoorrading van je ganse familie, terwijl je ons enkele malen kon vergasten op een lekkere varkenskermiss.

Je hebt je dochters zien huwen, je kleinkinderen van nabij zien geboren worden en opgroeien, want al bleef je alleen in je huisje, de band met ons allen bleef zeer stevig.

En dan plots, vijftien jaar geleden, een nieuwe zware tegenslag, die ditmaal definitief de band met de natuur verbrak. Tengevolge van je beperkte mobiliteit werd je verplicht je eigen huis en tuin te verlaten.

Vader, P  p  , vanaf toen werd je een nog stiller man. Je nam je intrek bij je dochters, schoonzons en je kleinkinderen.

Wij weten, ondanks alles, dat je ook daar gelukkig was. Je berustte in het langzame proces van het ouder worden, proces dat soms gepaard ging met knagende pijn die je heel manhaftig doorstond.

Reeds enkele tijd wist de Heer dat je klaarstond voor het vertrek voor de eeuwige reis maar niemand, tot de laatste dag, vermoedde dat het vertrek zo plots zou komen.

Enkele dagen geleden was het zover. De Heer heeft je - totaal onverwachts - tot zich geroepen. Gelukkig waren je beide dochters dicht bij jou om je bij te staan bij dat vertrek.

Vader, P  p  , je bent nu bij de Almachtige Vader. Wij groeten je; wij danken je, mede in naam van de andere familieleden en vrienden, voor het mooie leven dat je ons hebt geschonken, voor de vele aangename uren, dagen, jaren...

Vader, P  p  , je dochters, je schoonzons en je kleinkinderen houden van je en zullen je eeuwig blijven gedenken!

Mieke, Christine, Fernand, Marc, Steven, Ilse, Lieven, Kristof en Katrien danken U voor uw meelevens en gebed.

Namis op vrijdag 31 maart 2000 om 18.30 uur in de Sint-Pietersbandenkerk te Nederbrakel.

Rouwl. B.V.B.A. RAOUL, Brakel